SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

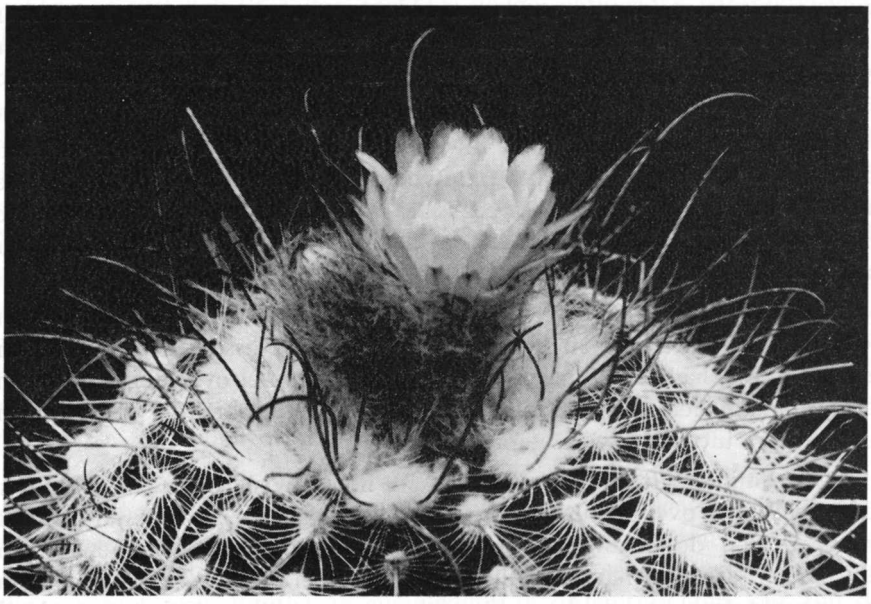

Figuur 15 Parodia setifera foto : Buining

(Zie het artikel op pagina 37)

B. K. BOOM

Cactussen óf Vetplanten?

Wanneer men de liefhebbers van cactussen en vetplanten (en voor het gemak betitelen we alle succulente niet-cactussen als vetplanten) in West Europa eens bezoekt, blijkt er wel een grote voorkeur voor cactussen te bestaan. Het is alles cactus wat de klok slaat, cactussen hier, cactussen daar, cactussen in de kas, cactussen in de vensterbank, cactussen in een knoopsgat (als insigne), cactussen in de boeken. Door middel van prijscouranten en van plantenzoekers, die heel Zuid Amerika doorsnuffelen, tracht men het nieuwste materiaal te verkrijgen, materiaal, dat natuurlijk hoogst interessant is, maar toch gemiddeld voor de gewone liefhebber nauwelijks beter is dan hetgeen in cultuur voorkomt. Sommigen maken er een wedstrijd van, zo zijn er b.v. die alle FR nummers als plant trachten te bemachtigen.

Nieuwe namen rollen ons bij tientallen tegemoet, of deze namen juist zijn of wetenschappelijk verantwoord, doet meestal weinig ter zake en de wetenschap kan voorlopig niet anders doen dan achter deze plantenzoekers aanhollen en men kan ze niet bijhouden, zo veel komt er aan (vermeend) nieuws op de markt.

Men is ontevreden over de tijdschriften, zowel in ons land als in het buitenland, want er staat niet genoeg over cactussen in en er duiken zelfs al meer plaatselijke blaadjes op, waarin men wèl over deze cactussen schrijft, maar zich dan meest beperkt tot het overschrijven van hetgeen reeds elders uitvoerig werd gepubliceerd.

Onze tijdschriften geven inderdaad niet zoveel over cactussen, er staat veel meer over vetplanten in. Dit is een eigenaardige toestand, want wanneer men de belangstelling van de liefhebbers in de verenigingen zou moeten afmeten naar de inhoud van hun periodieken, dan krijgt men een scheefgetrokken beeld en dit geldt voornamelijk voor het vaste land van Europa, in Engeland en Amerika ligt de zaak iets anders.

Er is dus een zekere tegenstelling te bespeuren, een tegenstelling tussen de mensen, die liefhebberen en zij die schrijven en onderzoeken.

De vraag moet thans wel gesteld worden, hoe het komt, dat de lief-

---

Voorzitter: A. F. H. BUINING, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.), Telefoon: 03496–226.
Secretaresse: Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Heereweg 19, Lisse, Tel. 02530–3429.
Penningmeester: G. D. DUURSMA, Spoorstraat 106, Leeuwarden, Postrekening nummer 83 35 50.
Redacteur: B. K. BOOM, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Tel. 08370–3141, thuis tel. 08370–2143.
Redactiecommissie: C. BOMMELJE en H. VAN DER VELDE
Bibliothecaresse: Mevr. H. VRIESENDORP-v. AALDEREN, Ligusterweg 2, Oostvoorne.
Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

hebber zich zo aangetrokken voelt tot de cactussen en dat de schrijvers nauwelijks te bewegen zijn zich met die planten te bemoeien?

Wat is er aan de cactussen, dat zij voor de liefhebbers zo aantrekkelijk zijn, zo veel aanlokkelijker dan de vetplanten? Hoe komt het, dat zo vele liefhebbers met vetplanten beginnen en dan langzaamaan zich tot de cactussen wenden? Wat voor magische werking gaat er van de cactussen uit, die de vetplanten klaarblijkelijk missen? Waarom gaat dit zelfs zo ver, dat vetplanten met de nek worden aangekeken?

Vrijwel alle nadelen, die de vetplanten worden aangewreven, kan men bij bepaalde groepen van cactussen ook aantreffen.

Zo zouden vetplanten te veel ruimte innemen, ze groeien de pot uit, ze worden te struikachtig en je moet ze eigenlijk om de paar jaar opnieuw stekken en wat heb je er dan aan? De goede, natuurlijke habitus krijg je dan in je kas nooit.

Accoord, vele Crassula's en Mesems voldoen aan deze eis van ongeschiktheid, maar zo zijn niet alle vetplanten. Natuurlijk moet men het formaat van zijn planten aanpassen aan de beschikbare ruimte. Maar is dat bij cactussen ook niet zo? Wie bemoeit zich met boomvormige cactussen, met Cereus? Wie heeft de grote Opuntia's in zijn verzameling? Niemand. En dat is nogal begrijpelijk, maar dit wordt dan toch niet als een algemeen nadeel van de cactussen beschouwd?

Er zijn vele vetplanten, die binnen de perken van een gewone bloempot blijven: Lithops, Conophytum en dergelijke steentjesachtige planten, Haworthia's, Echeveria's en Pachyphytums, Euphorbia's, Stapelia's, de kleine Aloe's en Agave's; er is een macht van materiaal beschikbaar, materiaal dat niets mooier of lelijker is dan de cactussen.

Dan zou de cultuur van de vetplanten veel moeilijker zijn dan die van cactussen. Tot op zekere hoogte is dit waar: cactussen kan men enten en wanneer men dan maar dezelfde onderstam neemt, kan men zijn planten grotendeels op dezelfde wijze behandelen. Dat is een voordeel; maar er zijn ook cactussen die niet zo gemakkelijk in de cultuur zijn, dat zijn de soorten voor liefhebbers met geduld. Maar hetzelfde geldt voor de vetplanten: daar zijn vele en vele soorten voor de liefhebbers geschikt, soorten, die niet zulke grote eisen aan een gezonde groei stellen. Wanneer men koud moet overwinteren kan men geen soorten kweken, die in de winter groeien, die beperking is er inderdaad, maar er blijft dan toch heel veel over.

Deze overwintering levert bij de meeste cactussen niet veel moeilijkheden op, ze kunnen veel kou verdragen, als de temperatuur maar boven het vriespunt blijft en men de zaak droog houdt, lukt het wel, maar ook bij vetplanten treft men dit veel aan. Lithops komt in vele opzichten wat de cultuur betreft met cactussen overeen en er is dus niet de minste reden deze steentjes achter te stellen bij de cactussen.

Ook wordt de vetplanten wel verweten, dat ze niet of weinig, soms

ook onaanzienlijk bloeien. Dit is ook wel hier en daar waar, want de gemiddelde vetplant kan niet op tegen de gemiddelde cactus. Maar laten we dit voordeel van de cactussen nu niet overdrijven. De grootste bloemen bloeien 's nachts en dan liggen de meeste mensen op bed en verder bloeien vele soorten zo kort, dat er nauwelijks tijd is om naar te kijken. Bovendien hoeveel cactussen zijn er in de verzamelingen, die nooit bloeien en waarmede men toch best tevreden is? En hoeveel fraais zit er onder de vetplanten? De moderne Aloe's met de kleine rozetten bloeien bijna het gehele jaar door, Crassula's bloeien vaak in de winter, ook wanneer het tamelijk koud in de kas is en die bloei duurt weken achtereen. Is een pot vol met bloeiende *Crassula socialis* zo veel minder attractief dan een Echinopsis?

Er zijn zelfs vele voordelen op te noemen, waardoor de liefhebberij van vetplanten eigenlijk juist meer ontwikkeld zou moeten zijn dan die van cactussen, ze hebben merendeels geen dorens, ze prikken niet, je hebt nooit bloedende handen, maar dat schijnt de liefhebber toch niet te deren. Zit mogelijk juist de aantrekkelijkheid in die dorens? Wanneer dat zo is, staan we natuurlijk voor een hopeloze taak, wanneer we eens een lans gaan breken voor de vetplanten.

Toch gaan we dit doen, want er is nog veel meer over te zeggen.

Er zijn namelijk ook liefhebbers, die niet alleen verzamelen, die ook kweken en bovendien wat studie maken van hun planten.

Bij cactussen levert dit laatste bijzonder grote moeilijkheden op; we weten allen hoe verward de benaming bij de cactussen is en dit wordt veroorzaakt, doordat deze familie nog lang niet voldoende wetenschappelijk is bewerkt. Er heersen onder de vooraanstaande onderzoekers op dit gebied de meest verschillende en tegengestelde opvattingen en dit komt tot uitdruking in de namen, vooral in die van het geslacht en we kunnen eigenlijk wel spreken van een grote verwarring in deze geslachtsnamen. De oplossing van dit netelige vraagstuk ligt geheel op botanisch gebied, voor de gemiddelde liefhebber is dit een gesloten terrein; het aantal vakmensen, dat zich met cactussen bemoeit is klein, en daardoor wordt er weinig over geschreven. De meer serieuze liefhebber voelt meer voor vetplanten, omdat daar de vraagstukken niet zo moeilijk zijn als bij de cactussen; er is meer betrouwbare literatuur, er is meer te bereiken.

Intussen blijft het vraagstuk bestaan, dat de liefhebber niet in de tijdschriften vindt, wat hij zoekt.

Hiervoor zijn twee oplossingen te vinden: èn de tijdschriftenredacties zullen moeten trachten schrijvers te vinden, die iets van cactussen kunnen vertellen èn de liefhebbers zullen hun eenzijdigheid moeten opgeven.

Beide oplossingen zijn moeilijk, vooral de laatstgenoemde; om nu de liefhebbers te stimuleren ook eens iets anders te gaan kweken zal ik de komende tijd geregeld licht werpen op telkens een andere groep vetplanten.

A. F. H. BUINING

Parodia setifera Bckbg

(zie de afbeelding op de omslag)

Parodia setifera werd door Backeberg beschreven in 1934, in zijn Blätter für Kakteenforschung, juli, nr. 3, als *Parodia setifer*. In zijn „die Cactaceae" III : 1595 nr. 9, wordt de naam „setifer" een drukfout genoemd en de naam aangegeven als „s e t i f e r a".

Parodia setifera is typisch door de circa 20 fijne, witte, kamvormig gestelde randdoorns. Het type heeft 3–4 vleeskleurige tot zwarte middendoorns. De lengte van deze middendoorns wordt niet genoemd in de oorspronkelijke beschrijving, maar kan zeker wel op ca 3 cm gesteld worden. Opmerkelijk is, dat één van de 3–4 middendoorns haakvormig gebogen en later sterk naar beneden gesteld is. De bloem is lichtgeel van kleur en circa 4 cm diameter.

De plant werd gevonden in de provincie Salta, Noord-Argentinië.

Prof. Werdermann publiceerde 10 juli 1938 in zijn „Blühende Kakteen und andere Sukkulenten", Tafel 144, *Parodia setifera* var. *longihamata*. Het aantal randdorens is aanzienlijk minder, nl. 8–10, terwijl slechts licht hoornkleurige middendoorns van circa 5 cm aanwezig zijn. Ook in de bouw van de bloem wijkt deze variëteit van het type af, echter kon Werdermann wegens te weinig materiaal niet besluiten deze plant tot nieuwe soort te verheffen. Zij is verzameld door Harry Blossfeld in Noord Argentinië (1936/37) en het zou interessant zijn Blossfeld alsnog te vragen waar hij deze plant vond.

De door Uhlig aangeboden en mij toegezonden variëteit *longispina* blijkt met de vele randdoorns en 3 middendoorns een gewone *setifera* te zijn.

Backeberg noemde zonder nadere beschrijving nog de variëteiten „nigricentra" met pikzwarte haakdoorns en „orthorhachis" met smalle recht naar beneden lopende ribben. Nadere officiële publicatie vond niet plaats omdat hem geen levend materiaal meer ter beschikking stond, waaruit zou moeten blijken of hier sprake is van variëteiten of vormen.

Mijn „orthorhachis" heeft wat smallere scherpere ribben, die echter ook wel iets gedraaid naar beneden lopen. Er zal hier dus hoogstens van een vorm sprake zijn.

Zoals de meeste Parodia's groeit ook deze soort, als ze eenmaal als zaailing goed aan de groei is, ongeënt prima, maar daar zij nog geen gemeengoed onder de liefhebbers is, wordt enten voorlopig wel aangeraden. Zij geeft dan geen speciale problemen, althans niet meer dan de meeste Parodia's, dat nu eenmaal vrij kort levende planten zijn, vooral als ze geënt worden.

A. F. H. BUINING

Cleistocactus wendlandiorum Backbg
Cleistocactus brookei Card.

Het Zuidamerikaanse continent heeft ons een groot aantal Cereussoorten gebracht, die vaak vrij klein blijven en bovendien in onze Europese verzamelingen reeds als kleine planten bloeien. Tot deze soorten behoren ongetwijfeld de beide bovengenoemde planten.

Cleistocactus wendlandiorum werd door Backeberg beschreven in Kakt. und andere Sukk. 1955 : 114–117. Zij wordt door liefhebbers dikwijls de „gele strausii" genoemd, vanwege de crême-gele zachte bedoorning. Reeds voor de laatste oorlog ontving Backeberg een plant van de heer K. Wendland uit Würzburg, die haar van een oom uit Zuid-Bolivië ontvangen had en waar zij ook verzameld was, helaas zonder enige aanduiding van de vindplaats.

Een ander stuk zou aan Walther Haage zijn gegeven, die haar

Figuur 16 Cleistocactus wendlandiorum foto : Buining

strausii var. *flavispinus* noemde. Haage zegt echter zijn exemplaar van een liefhebber uit Chili te hebben gekregen. Hoe dan ook, Backeberg heeft de plant ten slotte officieel beschreven. Mijn exemplaar ontving ik kort voor de oorlog van Backeberg.

Nog nimmer zag ik een cactus, die zó rijk en zó langdurig bloeit als deze Cleistocactus. Reeds in het vroege voorjaar, omstreeks april/mei beginnen de talrijke knoppen te verschijnen en weldra tooit de zachtgele stam zich met een aantal merkwaardig gevormde roodachtig oranje gekleurde bloemen. Doorlopend blijven de bloemen in series verschijnen en tijdens

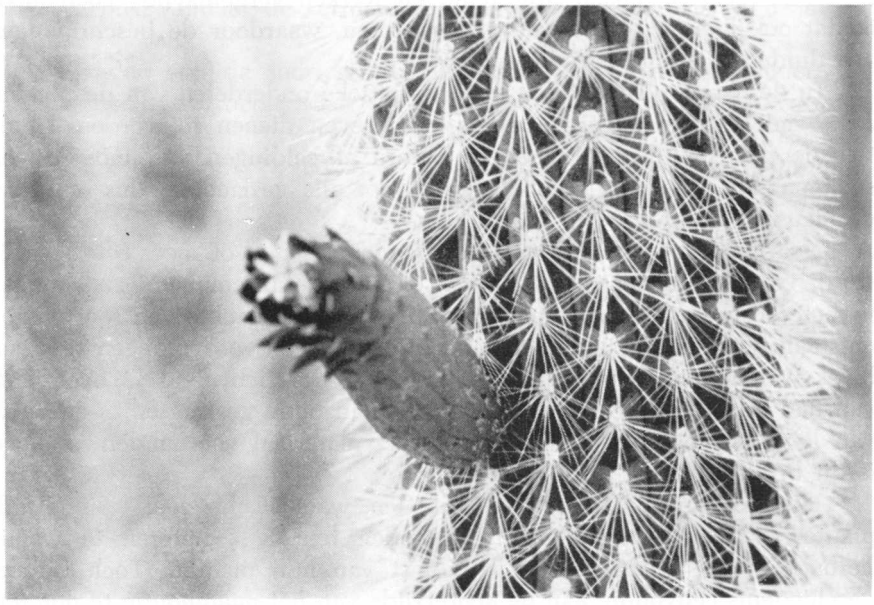

Figuur 17 Cleistocactus brookei foto: Buining

een der hoogtepunten van de bloei omstreeks juni telde ik gedurende enkele dagen tot 50 bloemen op de plant. Met een opvallende regelmaat blijven de bloemen bijna wekelijks verschijnen tot in oktober, waarbij men wel eens bang is voor het schimmelen der steeds opnieuw komende knoppen, waardoor de plant zou kunnen worden aangetast.

Helaas gelukte het tot dusverre niet zaad te winnen, zodat vermeerdering alleen plaats vond door stek.

De plant groeit ongeënt uitstekend, evenals trouwens *Cleistocactus brookei*, die door prof. Cardénas werd beschreven in het Amerikaanse tijdschrift „Cactus and Succulent Journal' 1952 : 144.

Cleistocactus brookei is minder fraai bedoornd dan *wendlandiorum*, terwijl zij ook minder dik en hoog wordt als de laatste. Wel hebben beiden de zo merkwaardige haaks geknikte bloembuis, zij het, dat *brookei* dit minder typisch heeft.

C. brookei bloeit echter schaars en zal daarom nooit zo geliefd worden als *C. wendlandiorum*. De bloem van *C. brookei* is donker rood.

Behalve deze beide soorten zijn door Ritter een aantal bijzonder fraaie Cleistocactussen gevonden, waarop ik bij een latere gelegenheid nog wel eens terug kom.

D. J. VAN VLIET

Het geslacht Notocactus en „aanverwanten"

De moderne beschrijvingen van de soorten zijn in tegenstelling tot de oude, meer op elkaar afgestemd en werken vergelijkend. Toch meen ik dat ook hier nog veel valt te verbeteren, waardoor de beschrijvingen aan duidelijkheid zullen winnen.

In de eerste plaats zullen meer specifieke onderdelen van de planten zoals zaden, bloemen en vruchten beschreven dienen te worden. In de tweede plaats zullen er meer en betere afbeeldingen van moeten verschijnen. Dit laatste is erg belangrijk voor alle geslachten, dus ook voor de nieuwere soorten.

Naarmate voor mij het geslacht Notocactus min of meer een obsessie werd, vroeg ik mij af, wat hier met simpele waarnemingen, zou kunnen verbeteren, waardoor een duidelijker beeld van geslachten en soorten zou ontstaan. Eerst dacht ik veel te kunnen doen, doch voor gedegen resultaat bleek weldra gedegen arbeid nodig te zijn, die zich uitstrekt over jaren van taai doorzetten. Een voordeel is dat van oude geslachten — en zeker van het geslacht Notocactus — nog veel materiaal voorhanden is. Maar is dit bruikbaar ?

Hiermede beginnen de moeilijkheden, want slechts zeer weinig oude planten hebben geschiedenis. Nog heden ten dage noteren te weinig liefhebbers en vakmensen de herkomst van hun planten. Toch is deze geschiedenis eenvoudig aan de achterzijde van het naamhoutje te noteren.

Wat heb ik met dit planten-materiaal gedaan ? Eerst determineren naar zo veel mogelijk beschrijvingen, die ik echter vooraf moest opzoeken en eventueel vertalen. Nadat ik voldoende gegevens bijeen had vergaard, (reken daar maar twee jaar voor) ben ik begonnen de planten en haar specifieke onderdelen aandachtiger te bekijken en wat ik waarnam te noteren, schetsen, fotograferen of er dia's van te maken. Uit al deze notities ontstaat reeds een beschrijving. Met dit werk ben ik ook al minstens twee jaar bezig en U zult begrijpen, dat voor een goed resultaat veel geduld moet worden opgebracht. Na deze periode, die nog niet is voltooid, moet ik noodzakelijke kruisingsproeven nemen.

Mijn punt van uitgang was het zaad van de Notocactus-soorten nauwkeuriger te bekijken onder een 25 × vergroting. Wie deze moeite neemt ziet een onbekende wereld voor zich opengaan. Voor wij hier verder op ingaan, zullen we eerst een afspraak maken hoe ik de diverse vormen van het zaad zal noemen:

Figuur 18

klokvormig | geringd klokvormig | gerekt klokvormig | afgevlakt eivormig | mutsvormig

Uitgezonderd *Notocactus minimus* en *Notocactus caespitosus*, de eerste ken ik slechts als gedeformeerd plantje, de tweede alleen van de afbeelding uit Succulenta nr. 11-1957, werden alle overige soorten op hun zaden onderzocht, d.w.z. oppervlakkig. Het inwendige onderzoek is het werk voor de vakman.

Ook beschouwde ik de geslachten Eriocactus, Brasilicactus en Malacocarpus, vandaar de vermelding „aanverwanten" in de titel van dit artikel.

De zaden van de soorten van het geslacht Notocactus kunnen we verdelen in twee groepen. Tot de eerste groep (afb. 1) de klokvormige (campanulatus), behoren naast *N. apricus, N. concinnus, N. tabularis* en *N. muricatus* ook N. *scopa* en *N. ottonis*. Zoals al gezegd, is mij van de soorten *N. minimus* en *N. caespitosus* niets bekend. Ik vertel dan ook slechts wat ik aan de planten heb waargenomen, niet wat anderen ervan zeggen.

Figuur 19
Groep I

De zaden van deze groep zijn dus min of meer klokvormig, afgeplat aan de kiemzijde of iets gebold en okergeel van kleur. De klok is voorzien van talrijke zwart glimmende bolletjes. Uit gemengd zaad kan men deze soorten niet herkennen.

Tot de tweede groep (afb. 2) de geringde klokvormige (annulatus), behoren de soorten *N. mammulosus, N. floricomus, N. submammulosus, N. pampeanus, N. rutilans, N. herteri, N. muller-melchersii, N. muller-moelleri* en *N. brasiliensis*. De zaden van deze soorten zijn aan de kiemzijde afgeplat of iets gebold en okergeel. De klok is in tegenstelling tot de eerste groep voorzien van talloze bruine bolletjes die hoegenaamd niet glimmen en van een direct opvallende ring op de rand van de klok en kiemzijde. Gemengd zaad van deze groep is onderling niet te onderscheiden met uitzondering van *N. herteri*. Het zaad van deze soort is opvallend kleiner dan het overige van deze groep. Kleur zwart tot bruin al naar gelang het

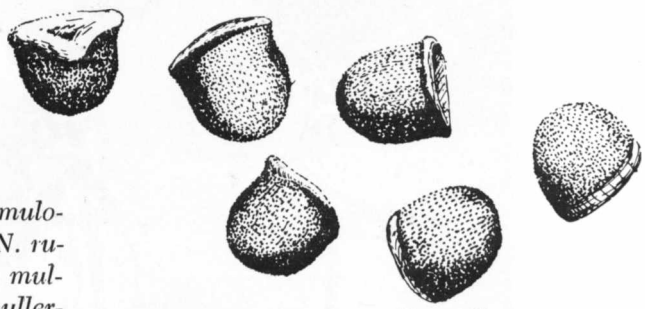

Figuur 20
Groep II

aantal zwarte of bruine bolletjes. De kiemzijde is licht grijs tot wit, afgevlakt of iets gebold.

Voor beide groepen geldt, dat het zaad in de afmetingen per soort iets kan variëren en tamelijk grof genoemd kan worden, ± 1 mm. Groep 1 is fijner van structuur en grootte dan groep 2. Gemengd zaad van beide groepen dooreen is gemakkelijk te herkennen en van elkaar te scheiden.

(Slot volgt).

W. J. RUYSCH

Bloempot- en blikkultuur

Vele cactussen en vetplanten worden op het ogenblik al gekweekt in blikjes in plaats van in bloempotten. De collectie van het Succulentarium zal dit jaar ook verder worden „ingeblikt" vanwege de goede resultaten, die we er mede hebben bereikt.

Over alle voordelen wil ik niet uitweiden, daar deze reeds uiteengezet zijn in de artikelen van Succulenta 1963, blz. 22 en 156.

Omdat ik van deze groeiverschillen iets meer wilde weten en wel

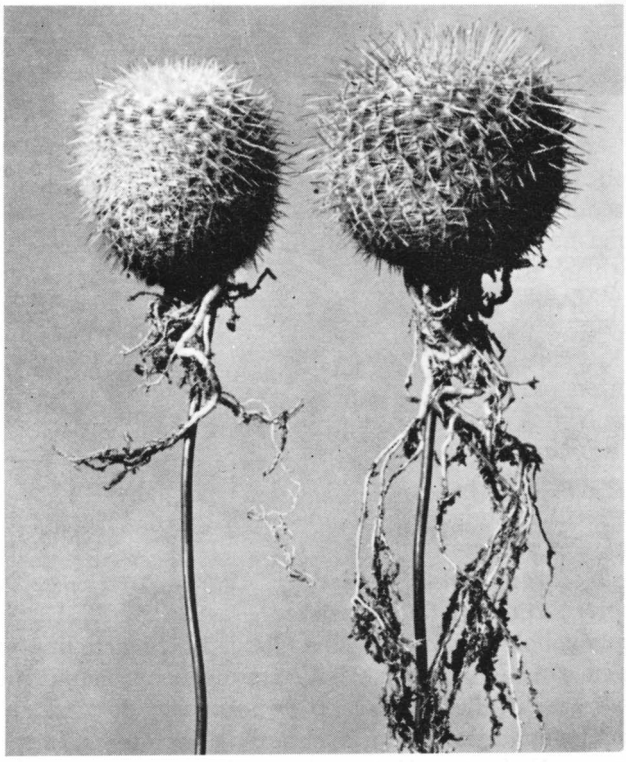

Figuur 22 foto: I.V.T.

Mam. muehlenpfordtii : links in pot; rechts in blik gekweekt.

eens wilde zien of de verschillen ook meetbaar waren, heb ik in juli 1964 een proefje opgezet van éénjarige cactus-zaailingen en wel in blikjes en in potten.

Daarvoor heb ik genomen zaailingen van *Mammillaria collinsii* en *M. muehlenpfordtii* (syn. *M. neopotosina);* deze zaailingen waren mooi uniform, er was weinig verschil te zien in de bedoorning en de verdere kenmerken. Van deze zaailingen zijn 20 exemplaren opgepot in blikjes en 20 in bloempotten, van iedere soort 10; ze waren van te voren goed uitgezocht, ze waren alle 15 mm dik.

De maten van de blikjes en de potten waren ook praktisch aan elkaar gelijk: de blikjes waren 6 cm wijd en 6,5 cm hoog, de potjes 7 cm wijd en 6.5 cm hoog. De hoeveelheid potgrond is in blikjes natuurlijk groter dan in potten, doordat de wand bij potten schuin toeloopt, maar dat verschil is opgevangen door de blikken iets korter te nemen.

De potgrond, de verzorging, het water geven en de standplaats (in de platte bak) is voor alle planten dezelfde geweest; alleen zijn de potjes ingegraven in de turfmolm om al te sterke uitdroging te voorkomen; de blikjes zijn niet ingegraven geweest.

Om de groeiverschillen waar te nemen zijn de planten 10 november 1964 wederom gemeten en het resultaat was als volgt :
Dikte in mm gemeten in november 1964 (dikte in juli was 15 mm) :

Mam. collinsii		*Mam. muehlenpfordtii*	
in pot	in blik	in pot	in blik
26	38	24	31
29	38	25	38
23	31	22	39
29	36	25	34
32	30	26	34
20	34	32	36
35	40	30	38
25	38	28	36
34	38	28	36
23	32	31	36
276	355	271	358

Dit resultaat in wel zeer interessant.

Terwijl de 20 planten in bloempot in november samen 547 mm dik waren, kwamen de planten in blik samen tot 713 mm, een verschil van 166 mm, dit is ruim 8 mm per plant.

Als dit wordt vergeleken met de dikte op het moment, dat de planten juist waren opgepot, is het verschil in dikte bij de bloempot 247 mm en bij het blik 413 mm, m.a.w. de diktetoename in pot was 82 %, in blik 140 %.

Maar niet alleen in de groeikracht was er verschil, ook de kwaliteit

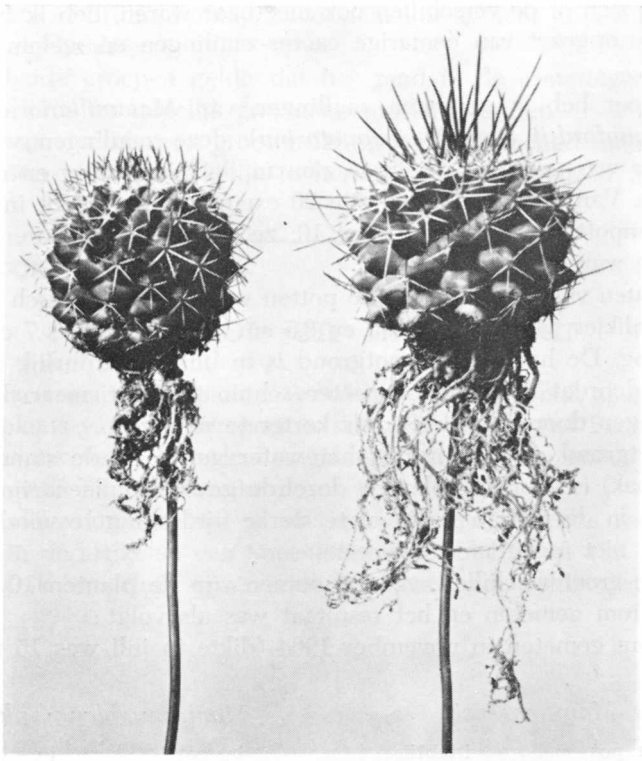

Figuur 21 foto: I.V.T.
Mammillaria collinsii : links in pot; rechts in blik gekweekt.

van de planten in blik was veel beter. De bedoorning was bij de blikjesplanten veel mooier dan die van potplanten. Verder was de groei van de blikplanten gelijkmatiger, wat ook uit de cijfers blijkt. Ook de beworteling van de planten heb ik gecontroleerd en daar was eveneens een groot verschil te zien. Vooral de hoeveelheid wortels, die zich in de kluit van de potgrond van het blikje had ontwikkeld was veel groter dan die in de kluit van de potplanten, wat op de foto's duidelijk te zien is. Langs de rand van het blikje kwamen maar weinig wortels voor, wat bij de bloempotten juist andersom was, daar hadden de wortels zich tegen de potwand verzameld. Dit is ook een nadeel, omdat dit met het verplanten nog wel eens moeilijkheden geeft door het afbreken van de wortels.

Door deze eenvoudige proefneming is het dus wel duidelijk geworden, dat blikcultuur ten goede komt aan onze planten. Ik zal een soortgelijke proef opzetten voor vetplanten en ik hoop daarvan volgend jaar verslag te kunnen doen.

Natuurlijk kan men in plaats van blikjes ook plastic potten nemen; plastic staat wel mooier, maar vooral wanneer men veel planten heeft is dit wel duurder.

Nieuwe kwekerij van cactussen en vetplanten

Te Cothen (bij Wijk bij Duurstede) heeft de heer A. N. Bulthuis een kwekerij van succulente planten gesticht en wij hebben ter gelegenheid hiervan de jonge kweker eens bezocht. De heer Bulthuis verliet de gemeenteplantsoenendienst te Dokkum (te eenzijdig en te onbevredigend omdat door baldadigheid veel van het werk wordt vernield) en heeft de grote stap van ambtenaar naar ondernemer aangedurfd.

Verwelkomd door aapjes, talloze kleine vogels en een kaketoe kregen we als spoedig door, dat het deze planten- en dierenliefhebber ernst is met

Figuur 23
De heer Bulthuis bij zijn Mammillaria's

de cactus-cultuur. Het is niet zijn bedoeling het aantal kwekerijen gewoon met één te vermeerderen, hij wil in een bepaalde behoefte voorzien.

Er zijn zo vele cactussen, waarover wordt geschreven en die nergens te koop worden aangeboden, dat hij wil trachten een voorraad te kweken van datgene, wat de ernstige en kieskeurige liefhebber zoekt.

Zijn eigen (belangrijke) collectie stelt hem ongetwijfeld in staat een groot assortiment op te bouwen en uit hetgeen we gezien hebben geloven we te kunnen concluderen dat het niet al te lang meer zal duren, dat een rijke catalogus kan worden uitgegeven.

Wij wensen de heer Bulthuis veel succes toe. Red.

NOTEER EERST:

Grasheuvel-conferentie op 1-2 mei

Nadere bijzonderheden volgen in het aprilnummer

Uit de afdelingen

TILBURG

Op de bijeenkomst van 14 januari 1965 mochten wij de heer Sterk van de afd. Eindhoven in ons midden begroeten.

Alvorens deze overging tot bespreking van de groep Lobivia, Rebutia en Echinopsis, besprak hij eerst zijn persoonlijke ervaring met het kweken in blik. Aan de hand van een 20-tal fraaie planten uit eigen verzameling wees spreker op de voordelen van blikkultuur. Op de vraag van de voorzitter wat te doen tegen enkele ziekten o.a. schimmel en knobbelaal, adviseerde spreker dit te bestrijden door temperatuurverhoging van 40—50 graden, waarvoor blikcultuur uiteraard geschikt is.

Het tweede gedeelte van de voordracht beperkte zich tot het onderscheiden van de groep Lobivia, Rebutia en Echinopsis. Spreker verduidelijkte een en ander aan de hand van mooie dia's, zonder een hele namenwinkel overhoop te halen. Van begin tot einde waren onze leden geïnteresseerd. dat te danken was aan de goede voorbereiding van de spreker waarvoor wij nogmaals dankzeggen.

LEO H. VAN DER LAAR, Secretaris,
Drijfjachtpad 28 — Tilburg.

ZWOLLE

De voorzitter opent op 20 november '64 met een hartelijk welkomstwoord de vergadering en betuigt zijn spijt aan de aanwezigen, over de geringe opkomst. Slechts 7 personen waren aanwezig, wat, gezien de vorige bijeenkomsten een tegenvaller is. Er wordt dan ook besloten, om de bespreking over de verschillen tussen Lobivia en Rebutia te schrappen wegens te weinig belangstelling.
De beurt is nu aan de heer van 't Vlie, die vanavond weer bereid is geweest zijn dia's te vertonen. Na prachtige opnamen van Phyllo's bekeken te hebben, gaan we mee op reis naar en door Marokko.
Het werd een zeer onderhoudende reis, waarbij de vegetatie niet vergeten werd. Wat hebben die mensen het gemakkelijk met het kweken van cactussen. Het voornaamste is daar wel, het op tijd water geven, wat natuurlijk de nodige moeilijkheden met zich mee brengt. maar de zorgen die wij hier kennen zijn veel talrijker. Vandaar dat onze hobby zoveel voldoening geeft, elke keer dat we onze planten bekijken.
Via vele omzwervingen komen we aan het einde van de reis, die gevolgd wordt door opnamen van het bloemencorso te Lisse.

Na een hartelijk dankwoord aan de heer van 't Vlie sluit de voorzitter deze bijeenkomst.

— Op 25 januari 1965 was de opkomst der leden veel beter; slechts 4 leden zijn afwezig en er wordt dan ook besloten de eerder uitgestelde bespreking over Rebutia en Lobivia te laten doorgaan.

We komen tot de volgende verschillen :

REBUTIA

Zacht lichaam

Geen ribben, maar tuberkels die spiraalsgewijze omhoog gaan.

Aan stekken worden geen luchtwortels gevormd.

Zachte, glazige doorn.

Bloembuis is soms behaard.

Vaak kleine bloem.

LOBIVIA

Hard lichaam.

Ribben gaan recht omhoog.

Stekken vormen luchtwortels.

Harde doorn.

Bloembuis is behaard.

Grote bloem.

Als er leden zijn die dit aan kunnen vullen met nog meer verschillen, dan verzoeken wij u dit aan ons, cq. de red. te berichten. Wij stellen dit zeer op prijs.

Verder wordt besloten in april een excursie te maken naar een kwekerij in Nijmegen. Daarnaast zullen we doorgaan met het maken van kasbezoeken, zoals we dit jaar hebben gedaan.

Het voorstel van onze voorzitter, bij die gelegenheden ook de vetplanten eens nader te bekijken, wordt met aller goedkeuring ontvangen.

Verder betreurt de afd. het dat de zaadcatalogus nog niet is verschenen van Succulenta. Immers, velen willen zo spoedig mogelijk zaaien, om toch maar weer wat te doen te hebben.
Het voorstel om gezamenlijk te bestellen en dan zo spoedig mogelijk, valt in goede aarde. Ondergetekende hoopt dit te kunnen verzorgen.

Hierna sluit de voorzitter de vergadering met een tot ziens in maart ten huize van ondergetekende.

P. K. BUTER, Secretaris,
Geert Grootestraat 152, Zwolle.

ZUID-LIMBURG

Op zaterdag 8 januari 1965 is in Sittard opgericht een afdeling van Succulenta in Zuid-Limburg. Het initiatief is uitgegaan van de leden R. Cremers te Sittard, J. van Os te Bunde en J. Severens te Voerendaal.
Tijdens de oprichtingsbijeenkomst sloten zich 7 leden aan bij de nieuwe afdeling. De tweede bijeenkomst in februari werd bijgewoond door de heer Linssen uit Venlo, die een boeiende lezing hield over het zaaien van cactussen.
Leden van Succulenta, wonende in Zuid-Limburg, die zich bij de nieuwe afdeling willen aansluiten kunnen zich aanmelden bij de heer J. van Os, Pasweg 20, Bunde, Zuid-Limburg.

VRAAG- EN AANBOD

TE KOOP: een kamerkasje 33 x 35 x 35 cm *f* 5,—. Te bevragen telefoon 57973, Haarlem.

GEVRAAGD: tegen vergoeding, Succulenta jaargang 1955 nr. 6, of desnoods complete jaargang 1955. Br. aan T. van Duin, v. Galenstraat 11, Noordwijk aan zee. Tel. 01710-2804.

NIEUWE LEDEN :

H. Lange, Jacob Catsstraat 98, Groningen
J. Salentijn, Stadhouderslaan 79, Schiedam
H. Castenie, Willebrordusplein 25, Rotterdam 11

Onze nieuwe

ZADENLIJST

van cactussen en andere succulenten

is weer GRATIS verkrijgbaar

Fa. K. EDELMAN - REEUWIJK

D. B O U W M A N
IMPORT — EXPORT
Grote sortering Cactussen en prima Vetplanten
DIJKWEG 56b — NAALDWIJK
Telefoon 01740—5168.

Inkoop-Verkoop **Import-Export**
CACTUSSEN EN VETPLANTEN
W. J. VAN KEMPEN
Driehuizerweg 327, Tel. **08800-53377**

ANTIQUARIAAT
A. KOK
Oude Hoogstraat 4 en 10
AMSTERDAM
Telefoon 221012 - 239230

IN- EN VERKOOP VAN BOEKEN

Onze catalogus wordt U na aanvraag, met opgave van de gewenste rubriek, GRATIS toegezonden.

Boeken over succulenten vindt U in de rubriek B o t a n i e .

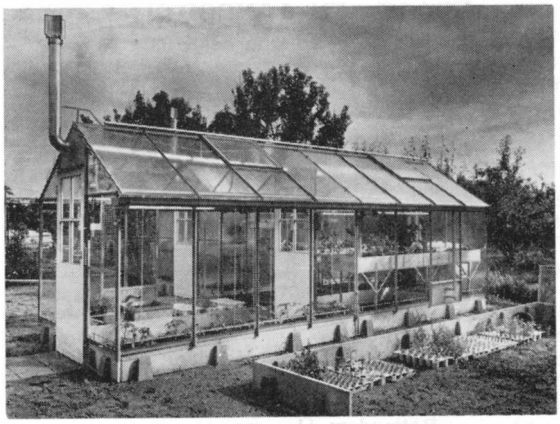

't Is buitengewoon zoals **GRAAFLAND** aan alles heeft gedacht.

De uitvoering, beglazing, verwarming, verlichting etc. : Alles toont U vakmanschap en..... liefde voor bloemen en planten.

De GRAAFLAND-BROEIKASJES

zijn dan ook het resultaat van jarenlange ontwikkeling en ervaring van verbetering en vervolmaking. — Gaat U echter niet alleen af op wat wij in deze advertentie vermelden, maar bezoekt U **geheel vrijblijvend** onze demonstratietuin eens, waarin verschillende modellen en uitvoeringen ter Uwer attentie staan opgesteld.

OOK 's Zaterdags geopend van 9—18 uur.

FIRMA CHR. GRAAFLAND

Utrechtseweg 37-39 — VLEUTEN — Telefoon 03407-267

Reeds 15 jaar bouwen wij broeikasjes voor de privé-sector.

CACTUSSEN VETPLANTEN H. v. DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835—430

Regelmatig nieuwe Importen uit Zuid-Afrika. — Agent van Succulenta Nurseries Z.-Afrika.
VRAAGT ONZE PRIJSLIJST 1965 — MEER DAN 2000 SOORTEN.

Zaterdags de gehele dag voor liefhebbers geopend. — Zondags gesloten.

Cactuskwekerij A. N. BULTHUIS & Co. C.V.

PROVINCIALEWEG OOST 8 - COTHEN (U.) — TELEFOON 03436—267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal Mammillaria's

KALANCHOE GRACILIS MET KNOP ƒ 3,50

HET CLICHEFONDS

Het Clichéfonds heeft nog slechts de volgende zaadnummers ten verkoop beschikbaar :

CACTUSSEN

2 — 7 — 10 — 11 — 12 — 19
21 — 22 — 24 — 25 — 26 — 31
36 — 37 — 38 — 41 — 48 — 51
52 — 56 — 63 — 72 — 73 — 74
75 — 79 — 89 — 91 — 95 — 98
100 — 101 — 110 — 112 — 113 — 114
119 — 122 — 123 — 125 — 128 — 129
141 — 142 — 146 — 151 — 156 — 161
162.

VETPLANTEN

203 — 205 — 206 — 207 — 208 — 209
213 — 215 — 219 — 220 — 223 — 224
225 — 227 — 229 — 230 — 233 — 234
235 — 236 — 237 — 238 — 239 — 240
241 — 242 — 243 — 244 — 245 — 246
247 — 248 — 249